

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

VAN 7 TOT 77 JAAR

8f.

IN NEDERLAND 50 Cts

21

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE CID CAMPEADOR

DE CID CAMPEADOR

In het jaar onzes Heren 1064, te Sevilla, in het kasteel van koning Fernando.

Heeft u nieuws, hofmeester?

Zullen wij weer moeten vluchten?

Don Gormas tracht de Moren tegen te houden in een bergpas op twee mijlen hier vandaan. Jammer genoeg beschikt hij maar over een klein leger...

Kijk! Onder! Stof op de baan...

Sire, er komt een koerier aan!

Geve God dat hij ons goed nieuws bringe!

Enkele ogenblikken later...

Majesteit, het leger heeft ontelbare heldendaden verricht, maar de ongelovigen zijn zo talrijk als de zandkorrels aan het zeestrand, en...

Spreek op!

De dappere don Gormas heeft mij gevraagd u te melden dat hij bereid is ter plaatse te sneuvelen, maar dat er slechts weinig hoop meer bestaat...

Intussen...

Vooruit, mannen! Sla toe! Vergeet niet dat wij de laatste verdedigers zijn van de stad!

Het gaat niet meer, generaal! Er komt een nieuwe golf Arabieren opdagen achter ons!

Maar neen! Dat zijn versterkingen! Ik herken op hun wimpels de wapens van de jonge Rodrigo...

Weg met de Moren! Dood of zege!...

Terwijl de slag in volle hevigheid woedt...

Mijn beste don Diego, Wat een vreselijke dag!

Neen, sire! Deze dag wordt een glorieus!

Toen mijn zoon Rodrigo vernam dat de Moren opnieuw de stad bedreigden, heeft hij al zijn manschappen verzameld en de hele nacht gereden om het leger van don Gormas te verzoeken. Hij moet het op dit uur reeds bereikt hebben.

Ik vrees dat deze bewonderenswaardige stoutmoedigheid niet meer zal baten! De Moren zijn zoveel talrijker dan wij...

Mijn God! Rodrigo verkeert in gevaar!

Vijf uur later...

Sire, de hemel heeft onze wapens gezegend! Wij hebben Saladin tot de aftocht gedwongen!

Rodrigo!
Ik heb doodsangsten uitge-
staan!

Mijn beste
Chimena! Ik wou voor-
al voor u vandaag de over-
winnaar zijn!

Diezelfde avond bij don
Diego...

Heb je die ambitieuze
don Gormas gezien, die al
de verdiensten voor zich alleen
opeist?...

Dat raakt mij niet! Ik heb
geen andere ambitie dan de lieve Chimena
tot mijn echtgenote te maken!...

Morgen zal ik in jou naam haar
hand vragen aan don Gormas, na de zit-
ting van de kroonraad, die een nieuwe gou-
verneur moet aanstellen voor de
kroonprins...

Gormas zal waarschijnlijk
die plaats krijgen, en dat zal zijn hoog-
moed velen!

Het moment
voor ons huwelijksaan-
zoek zal goed gekozen
zijn!

De volgende dag...

Wij hebben beslo-
ten tot gouverneur van
onze welbemide zoon, de prins
van Castilië, onze beste vriend
don Diego aan te
stellen!

Ha! Ha! U bekومت de functie!
De koninklijke gunst geeft u een plaats
die mij toekwam!

Mijn lange
en trouwe diensten hebben mij
deze functie misschien wel
bezorgd...

Buiten...

U kan toch uw kleine
dienstje niet vergelijken met mijn staat
van dienst!...

De koning
wantrouwt misschien
de heerszuchtigen...

Daar zie!
onbeschaamde
grijsaard!

Een kaakslag!... Hij
geeft mij een kaakslag!
En mijn oude arm heeft de
kracht niet meer om het
zwaard te hante-
ren!

Heb je het huwelijks-
aanzoek gedaan, vader? Mag ik mij
nu als de verloofde van Chimena aan-
zien?...

Rodrigo,
ben je een man?

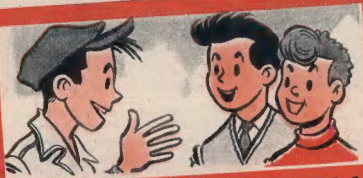

(1) Cid Campeador: held zonder weerga.

ONDER ONS VERMA

WIJ DURVEN NIET!

Ik ken een jongen die 's maandagsmorgens nooit de gelegenheid laat voorbijgaan om te boffen op de schelmenstreken die hij 's zondags heeft uitgehaald.

Hij heeft de gewoonte daarna aan de omstaanders te vragen:

— En jullie? Wat hebben jullie gedaan?

Die arme jongens denken dan, dat ze maar zonder meer een «heldendaad» moeten vinden, al was het maar om hun prestige niet te verliezen in de ogen van de opschepper en van de anderen.

Is dat niet ongelooflijk?

Zich durven bogen op zijn dwaasheden, wanneer iedere jongen er zou moeten naar trachten zich overal en altijd zo korrekt mogelijk te gedragen!

Kuifje

WIE WEET ER MEER OVER

ENKELE weken geleden kreeg ik van een mysterieuze vriend die alleen met «Het Gele Teken» tekende een reeks prentbrief-kaartjes achtereenvolgens uit (1) Rome (Sint-Pietersplein), uit (2) Athene (de Propyleen), uit (3) Jeruzalem (het graf van Rachel), uit (4) Beiroet (Panorama) en ten slotte uit (5) Teheran (de Moskee). Mijn mysterieuze correspondent vroeg (zoals je hieronder op de keerzijde van de kaart kunt zien) «Wie ben ik? Antwoord in «Kuifje»!» Ik moet mij gewonnen geven, want hoezeer ik en mijn medewerkers ook hebben gezocht, wij hebben zelfs geen verdachte gevonden... Daarom vragen wij dan ook: wie weet meer over deze geheimzinnige reiziger, die ons uit al die steden met deze reeks kaartjes bedacht?

SCOTT - Reprints of the Times

Wie ben ik?
Antwoord in Kuifje!

Per brief
Mr. Duport en Mr. Dupond
c/o KUIFJE
Lombardstraat, 24
BRUSSEL
(BELGIUM)

AIR MAIL
SOMME 0154P - International airmail - "Fast transport"

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

— In ieder geval hebben de meubelbrikanten voor het oogblik nog geen concurrentie te vrezen!

VASTE SLAAP

Een fabriek stond in brand.
— Is iedereen gered?
— Ja, behalve de nachtwaker.
Men kon hem niet meer bijtijds wakker maken.

LANG GELEDEN

— Er is een tijd geweest, dat ik in mijn eigen wagen reed! zuchtte Alfons.
— Natuurlijk, antwoordde Oscar, moeder duwde!
(Robert Beeckman, Gent.)

VEELZEGGEND

De meester zegt tegen de jongens:
— Ge moet een opstel maken over het onderwerp «Gevolgen der luiheid».
De leerlingen geven het opstel af. Er is een blad bij dat helemaal leeg is.
(Hugo Metdepenningen, Sint-Niklaas.)
Iemand hijst zich 's avonds laat in een stampvolle tram. De man had een glaasje te veel gedronken en roept gilmlachend:
— Is de ark van Noach vol?
— Neen! bromde een heerte in de hoek. Alleen de ezel ontbreekt nog. Kom maar binnen!
(Henk van Linn, Rotterdam.)

DE TEST VAN DE WEEK:

BEN JE LUI?

De luiheid is een van de zeven hoofdzonden. Wie lui is, verveelt zich al spoedig en zich vervelen is wel het ergste wat een mens kan overkomen. Antwoord eerlijk op onderstaande vragen, zelfs indien je lui bent. Het euvel is niet zo groot wanneer men het kent. Men kan zich dan trouwens beteren!
[A = 3 punten; SOMS = 1 punt, NEEN = 0 punten.]

1. Je bent gezond en sterk en toch gaat het werken je niet goed af
2. Heb je de gewoonte je werk tot later uit te stellen zelfs al heb je tijd om het dadelijk te doen
3. Schuif je heel graag het werk dat je zelf bent kust opknappen op de schouders van iemand anders?
4. Zeg je wel eens dat je te moe of dat je ongesteld bent, alleen maar om je werk niet te moeten doen?
5. Gebeurt het dat je te moe bent om te werken doch niet om uit te gaan en je te amuseren?
6. Loop je, na de vakantie b.v., opnieuw naar school met de moed van een dwangarbeider?
7. Zou je heel graag leven zonder iets te moeten doen en niet een hele staf slaven om je te bedienen?
8. Doet de gedachte alleen reeds aan het werk dat je moet doen, je zuchten?
9. Heb je de reputatie lui te zijn?
10. Ben je steeds bij de laatsten van je klas?

Totaal

KINDERFEESTJE

Gastvrouw: Nog een stukje taart, Betty?
Betty: Mama heeft gezegd, dat ik maar één stuk mocht nemen, maar ze kon niet weten dat de stukjes zo klein zijn, nietwaar?

DE DIEF

De professor is verdiept in zijn boeken.
— Mijnheer, er is een dief in de bibliotheek gedronken, roept de meid.
— Mool! En wat leest hij?

RAADSELHOEKJE

Mijn eerste is een plas water in de helde,
Mijn tweede slikt aan de hemel.
Mijn geheel sluit men als het tocht.

Ik ben een metaal. Verander mijn kop en ik word een vogel.

OPLOSSINGEN

Zink • Vink.
Ven • sier • Venster.

Micheline Jeanpierre, Schaarbeek.

SCHOTSE PAARDENHANDEL

— Ik geef 25 pond voor je paard, en geen duit meer! zei een Schot tot een paardenkoopman.
De koopman welgerde en de Schot waagde verder. Ongelukkig stierf het paard en de paardenkoopman zat met de handen in het haar. Plotseling kreeg hij een inval: hij telefoneerde de Schot, dat hij het paard verkocht voor 25 pond, en dat hij het per trein zou sturen.
Twee weken gingen voorbij zonder dat de Schot iets van zich liet horen... De paardenkoopman

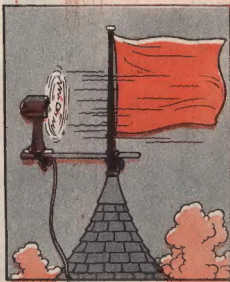
was natuurlijk razend nieuwsgierig. Ten einde raad besloot hij de Schot op te bellen en even naar de toestand van het paard te informeren.

— Ho! antwoordde de Schot luttig. Het is tijdens de freinreis waarschijnlijk gestorven, maar ik heb daarom niet getruurd want ik richtte een loterij in, om van dat paardevlees verlost te geraken. Ik verkocht 200 briefjes van 1 pond. Slechts een persoon protesteerde: de winnaar. Ik heb hem eenvoudig zijn pond teruggegeven!

(Henri Pintens, van Terhaegen.)

DE POSTILJON GEEFT JE ANTWOORD OP DE VRAGEN VAN DE TEST!

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN
VAN ALBERT WEINBERG

Dan en Cartier verdwaalden in de Groene Hel. Dan draagt zijn vriend die ziek is heel de dag. De volgende nacht vlucht Cartier...

Cartier verwijderd zich langzaam...

Wanneer je wakker wordt, kan je alleen je redding zoeken. Je zult er misschien in slagen zonder mij, want ik ben een blok aan je been...

Vaarwel, Dan! ...
Vaarwel, en veel
geluk!

Dan wordt gewekt door een fijne ochtendregen...

God zij geloofd!
Regen! Eindelijk fris
water...

He Jean! Daar heb je
eindelijk fris water!

JEAN!
Wel...waar
mocht hij
nu zijn?

Vendorie! Hij is vertrokken!
De koorts heeft z'n hoofd op
hoi gebracht... Ik moet hem
terugvinden!...

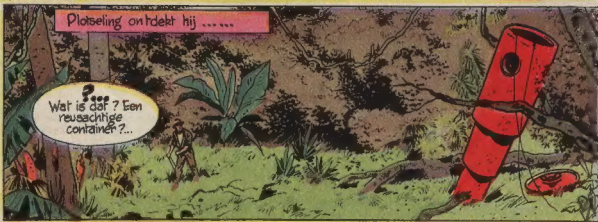

Helaas, Dan zoekt vruchteloos het spoor
van zijn vriend.

Ik had ongelyk! Ik had
hem moeten bewaken in plaats
van te slapen! Ik had hem
kunnen redden. Maar
nu...

Totaal
ontmoedigd trekt
Dan alleen
vender...
Hij marsjeert
uren lang...

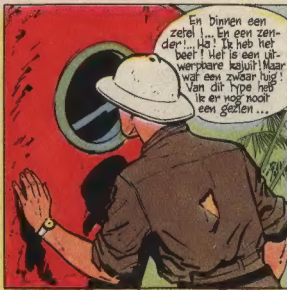

Plotseeling ontdekt hij ...

Wat is dat? Een
reusachtige
container?...

En een
pandspoor... En die
draden wijzen er op dat
deze container waar-
schijnlijk aan een val-
scherm hangt ge-
hangen!

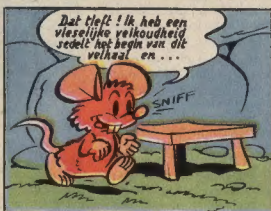
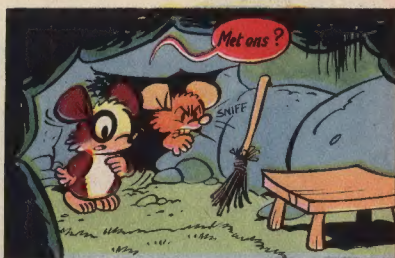
En binnen een
zetel!... En een zen-
der...! He! He heb het
beef! Het is een uit-
werpbare kajuit! Maar
wat een zwaar hui!
Van dit type heb
ik er nog nooit
een gezien...

En toch!... Het
ziet er ongeveer zo uit
als de machine die
mijn ataruke in een
rijdschrijf. Die reddings-
hulpe was voorzien van
een kleine motor!

VERDORIE!
INDIEN DAT WAAR
IS... HEB IK HET
GEHEIM VAN
DE LICHT ONT-
HULD!

DE JEUGD VAN

CALIFORNIE, Hollywood... Namen die het beeld oproepen van een wereld die niet echt schijnt, van filmen, filmsterren en klatergoud. Voor Jack, Joe, Rose-Mary en Hellen, dat wil zeggen voor de kinderen die er geboren en getogen zijn, is deze wereld echt. Het is hun thuis. Voor filmvedetten interesseren ze zich trouwens niet. Zij lopen naar school, hebben vakantie, spelen en werken net als de meisjes en jongens bij ons. Hun levenswijze is echter niet helemaal dezelfde als de onze, hun gewoonten en gebruiken zijn enigszins anders. Daarom brengen we hen een kort bezoekje.

JOE in het pek van zijn base-ball ploeg oefent zich ernstig met het oog op een grote match.

ZIJ HEBBEN ALLEMAAL EEN «JOB»

JOE werd geboren in Californië. Hij is twaalf jaar en ziet er uit zoals alle jongens van z'n streek: blond, flink gebouwd, mooi gebronsd. De belangstelling voor z'n kleding is gering. Liefst draagt hij een bont gekleurd hemd en een broek van een stof die tegen een flinke stoot kan. Erg spraakzaam is Joe niet. Hij houdt ook niet van grote mensen, hij leidt z'n eigen leven en heeft het beheer over z'n eigen geld. Er is het geld van paps, dat is een zaak: en er zijn z'n eigen spaarduizen, dat is een

andere zaak. Al heel jong leert hij de waarde van een dollar kennen en weet hoe hard je moet werken om die te verdienen.

Joe wast graag de auto van z'n vader, maar niet voor niets! Vijf en twintig cents is het tarief als er niet te veel te schrobben valt. Hij speelt krantenjongen tegen een bepaald weekloon, hij maait de grasperken met de grasmaaimachine en verhuurt zich als baby-sitter (iemand die op de kleine peuters let als de ouders van huis zijn) tegen 35 à 50 cts (15 à 25 B. F.) per uur. Joe kan dit best doen, want het Amerikaans schoolprogramma is beslist niet overladen en na de school blijft hem genoeg tijd om de handen uit de mouwen te steken en om een partij voetbal of base-ball te spelen.

JOE en Fitzie in zondagspak. Zo zie je ze niet dikwijls!

NAAR EUROPA

EEN twaalfjarige Amerikaanse knaap deed allerlei karweitjes om geld te verdienen en met dit geld had hij slechts een doel: naar Europa komen. In de erwten- en de fruitoogst slaagde hij er in 850 dollars te sparen en toen het weer vakantie werd, ging hij scheep naar Europa; hij en de fiets die hij van z'n vader had gekregen. Dat is wel een uitzondering en niet alle Amerikaanse bengels dromen er van Europa te zien. Ver van daar! De meesten echter wensen geld te verdienen om een droom of een wens te kunnen verwekelijken.

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN JOE

JOE is gewoonlijk vroeg uit de veren om in z'n wijk de kranten uit dragen. Hij eet z'n porridge, een flink stuk bacon, fruit, toast en confituur. Hij drinkt melk of fruitsap. Voor 's middags neemt Joe een paar belegde sandwiches mee of koopt een en ander in de schoolkantine. Het menu van de kantine is zeer afwisselend en wordt de avond te voren reeds uitgehangen. Joe kan dus zien of er de volgende dag iets is dat

DE AVONTUREN VAN POLOCHON

DEZE GESCHIEDENIS WORDT JULIE AANGEBODEN DOOR GOVERNOR... GOV

N CALIFORNIE

hij graag lust, of wel of hij een lekker hapje van thuis moet meebrengen.

Je ziet de meisjes en de jongens, die naar school lopen, worden als volwassenen behandeld. Hun smaak en hun voorkeur telt.

Joe kan reeds lang auto rijden, doch een rijbewijs krijgt hij pas als hij zestien is. Dan rijdt hij 's avonds per auto naar de stad toe om roomijs te eten in een saloon, om vrienden te ontmoeten of een film te zien. Men moet hier aan toevoegen dat de afstanden in Amerika groot zijn en een auto een onmisbaar gebruiksartikel is. Zoals de meeste Amerikaanse jongeren houdt Joe van de televisie. Hij is nooit moe gekeken. Naar het schijnt hebben sommige Amerikaanse gezinnen twee televisietoestellen, omdat men het over de keuze van het programma zo zelden eens kan worden...

ball speler te worden. Er is immers een base-ballerrein voor kinderen. Vermis hij in Californië woont, verblijft hij dikwijls en graag op het water en weet hij hoe met een zeilboot om te springen! Newport is een haven waar alléén de jongeren zeilen mogen. Volwassenen zijn er niet toegelaten!

Voor Joe zijn er heel wat feestdagen op een jaar. Er is Moederkenndag, die tel gevierd wordt, en ook een Vaderkensdag, verder de verjaardagen van al de familieleden met de gebruikelijke geschenken en de traditionele taart. Hijzelf krijgt veel mooi en modern speelgoed, maar is ook best tevreden met een Davy Crockett-muts. Enkele tijd geleden bracht een bonthandelaar een mantel in marterbont op de markt voor... poppen. Dat manteltje kostte eventjes 125 dollar! Je kon echter ook een imitatie kopen voor slechts 2 dollar.

BASE-BALL EN APPELTAART

ZWEMMEN kan Joe reeds van in z'n prille kinderjaren, hij houdt van voetbal en oefent zich ieders week om een goed base-

HENGELN voor kinderen van zes jaar en jonger. Prachtig! De vissen die daar aan de draadje hangen, doen besluiten alle hengelaars waterlanden.

LEVE DE VAKANTIE

ALHOEWEL onze twaalfjarige Joe dus niet hard moet studeren, is hij toch blij als het schooljaar achter de rug is en hij vakantie heeft. Heel zelden brengt hij die door in familiekring. Men stuurt hem naar een vakantiecamp of hij trekt er met zijn vrienden op uit. Ze slapen in een tent of een woonwagen en koken hun potje zelf. Ze gaan samen uit hengelen, zwemmen en zeilen en vermaken zich uitstekend.

Het geliefkoosd gerecht van Joe en zijn makers? Hamburgers (worstjes), die ze roosteren op een open vuur, vis en de lekkere, grote appeltaarten vooral dan als ze thuis gebakken worden.

Misschien zal je doen opmerken dat we alleen de prettige, de zonnige, maar ook de oppervlakkige kant bekijken en de schaduwzijde niet zien. Wellicht zijn er ouders die tegenover dat levante in volle vrijheid van twaalfjarige bengels erg sceptisch staan, terecht trouwens. Het was er ons echter niet om te doen een volledig beeld op te hangen, we gaven slechts een snapshot.

EVEN vlag de kranten uit dragen dat brengt een mooi stuivertje op.

NEWPORT, de haven waar alléén de jeugd is toegelaten om haar geliefkoosde sporten, zwemmen, zeilen en roeien te beoefenen.

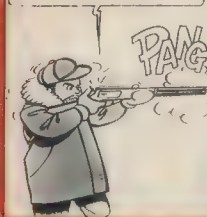
CHON DE MODELTRAPPER...

Hier helpen alleen de grote middelen! Door hem te verhindere verder te rijden, bewijs ik hem een dienst!

Een kogel breekt de mast van de zeilsede...

Polochon grijpt echter het zeil vast en...

...stijgt er mee op, tot groot leedvermaak van Berry Bad.

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

DE ZWARTI

Intussen...

Geen twijfel mogelijk!
Bengali heeft het juiste spoor
geronden. Ho! Bengali. Ho!

De onvoldoend getemde tijger loopt
in volle vaart vooruit, en doet
Teddy struikelen...

HULP, TARASS!!

De reus kan nog tijdig ingrijpen, en houdt
het onstuimig dier in toom.

Daar! Ja, Bengali, loop
Maar, zachtjes aan...

Hy loopt naar de heuvel!
Naar die reusachtige boom!!

Er is geen twijfel mogelijk! Men
heeft hier niet lang geleden ge-
vochten! De aarde is omgewoeld!

Wat? ..
Olifantensporen?
Hoe is dat mogelijk?

Maar Tarass doet de bijzondere-
te ontdekking, hy vindt het
mutsje van Mustapha...

Ha! Die zit er dus ook tussen!
Indien ik hem nu te pakken krijg
Dan zal ik een dik ei met hem te palten hebben

Wat gebeurt er, Tarass?
Je bent ongerust?

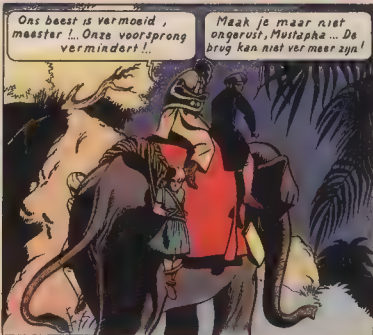
Hum,
neen, eigenlijk
niet!...

Maar wij zouden toch zo snel
mogelijk moeten verder gaan... Ze
hebben een uur voorsprong!...

Inderdaad, de reus heeft
gelijk...
Na een uur lopen vertraagt
de olifant, waarmee
Gopal en Mustapha de wijk
namen, zijn tempo...

Ons beest is vermoeid,
meester!.. Onze voorsprong
vermindert!..

Maak je maar niet
ongerust, Mustapha... De
brug kan niet ver meer zijn!

Ha, daar is ze!

Hum... trekken wij er over
meester? Het is maar
een licht hangbrugje...

TALISMAN

Indra vluchtte om de geheimzinnige en gevaarlijke plannen van Gopal in de war te sturen. Hij nam Mugger mee, Gopal en Mustapha slagen er echter in de kinderen gevangen te nemen..

De olifant is intelligent en zeer voorzichtig. Pas wanneer hij er van overtuigd is dat de balk hier zal bogen, zet hij heel langzaam de ene poot voor de andere. Hij bereikt de overzijde van de kloof zonder dat er een balk van de brug naar beneden stort.

Oef!
Wij strijpen af!

Ja, wij moeten hen de pas afsnijden... Kalag kan ons daarbij helpen!... Maak de kinderen los.

De olifant gehoorzaamt aan het bevel van zijn kornak en rukte de balk waaraan de brug is opgehangen weg.

Ik geloof dat ik u begrepen heb, meesters!

En weldra

KRRAK

Heb je dat lawaai gehoord?...

Dat betekent dus dat ze niet ver af zijn!

Dan moeten wij heel voorzichtig wezen!

Ja, er viel iets!

Ha! De brug! Wij kunnen niet meer aan de overkant geraken... Mustapha en Gopal, dat zal ik jullie betaald zetten!

MUSTAPHA!
GOPAL!
Wat bedoel je daarmee?

Indien dat waar is moeten wij ten allen prijze aan de overkant geraken!...

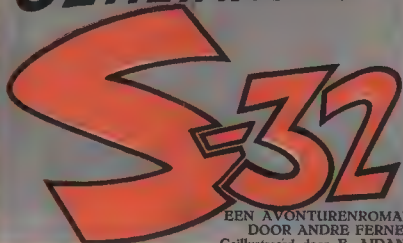
Ja!
Maar hoe?
Hoe?

Hoe?
Er is een middel,
EEN ENKEL MIDDEL.

Ik wou het je verzwijgen, maar nu is het er uit... Je weet het nu meteen!

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRÉ FERNÉZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

HET zijn de diensten van de D.S.T. die u naar Buenos Aires gezonden hebben? Met welke opdracht hebben zij u juist belast? vroeg Stenner weer.

— Ik moet de identiteit van Nummer 1 en die van de bijzonderste leden van zijn staf ontdekken. Verder kreeg ik de opdracht een verslag te maken over de activiteiten van de organisatie en de lijst van de cellen...

EEN verduiveld mooi program! grinnikte de Argentijn. En wat is er van Lortiz geworden? Is hij dood?

— Neen, men houdt hem te Parijs in versterkte bewaring.
— En hoe komt het dat de Fransen hem konden aanhouden?

— Madrid heeft ons van zijn aankomst te Parijs verwittigd. Men meldde ons ook wat hij er zou doen...

Stenner fronste de wenkbrauwen.

— Wie is de man of welke dienst verwittigde u vanuit Madrid.

— Dat weet ik niet.

— Pas op, Gauvin. Herinner je onze afspraak!

Serge streek met de hand over het voorhoofd en haalde de schouders op.

— Ik koester het inzicht u alles te zeggen wat ik weet, maar dat, eerlijk gesproken, weet ik niet... Ik ben bovendien totaal uitgeput. Ik kom recht uit het hospital. Geef me de tijd even op adem te komen. Als S-13 me ondervraagt, vertel ik hem alles wat ik ontdekken kon. Dat is vast beloofd. Je ziet toch dat ik het bewijs van m'n goede wil lever.

Stenner dacht een ogenblik na. Onder z'n halfgesloten oogleden had z'n blik een vreemde schittering. Hij stond op, liep rond de tafel en naderde Gauvin.

— Luister goed, zei hij en greep Serge bij de revers van z'n vest vast en trok hem brutaal overeind. Ik geef u een raad die goud waard is: smoesjes worden hier duur betaald!... Vermits je moe bent, kan je een uur of twee rusten in afwachting dat Borchak hier is... Maar dan

is het ogenblik aangebroke om volledige bekentenissen al te leggen... Indien u tot op dit ogenblik lust mocht hebben aan de haal te gaan, zult u dit met de dood bekopen...

Gauvin knikte slechts. Hij beefde plotseling en moest de ogen even sluiten, omdat de ontmoeting hem te machtig was. **HIJ VOELDE DAT STENNER EEN BRIEFJE IN DE ZAK VAN Z'N VEST HAD LATEN GLIJDEN.**

Gauvin werd gevangen genomen door de handlangers van Brown-Sequa en hij is gedwongen te antwoorden op de vragen die hem gesteld worden. Het is echter Stenner die hem aan een kruisverhoor onderwerpt. Wanneer speelde Stenner komedie, enkele dagen geleden of nu?

DE BOODSCHAP VAN STENNER

MET onbeweeglijk gelaat keerde de Argentijn zich tot de twee kerels die in een hoek van de kamer op het einde van de ondervraging wachtten.

— Leidt hem naar de « logeerkamer », zei hij, en draai de sleutel op dubbel slot. Mijnheer heeft wat rust nodig!...

De chauffeur grinnikte. De andere vergenoegde er zich mee de schouders op te halen. Zij grepen Gauvin bij de arm en leidden hem door de grote woonkamer tot voor een kleine eikendeur aan het uiteinde van een brede, geplaveide gang die muur rook.

De halfbloed stak de sleutel in het slot en stootte de deur open.

— Dit is uw appartement, señor, zei hij met zware, holklinkende stem. Droom zacht en doe je best weer op krachten te komen! U zult ze hard nodig hebben straks!

Hij duwde Serge ruw de kamer in... Toen zijn schildwachten verdwenen waren, ze hadden de deur natuurlijk zorgvuldig gesloten, onderzocht de Fransman even zijn verblijfplaats. De kamer was klein en had een ruwe plankenvloer. Er stond een veldbed en een voetbank. Langs het hoge, smalle venster, waarvan de ruiten ver-

vangen waren door ijzeren staven, viel wat maanlicht binnen. Met kloppend hart sloop Gauvin naar dat venster, zijn enige lichtbron, en plooid het briefje van Stenner open.

« Indien u nog hier bent al »
« Borchak komt, is u verloren. »
« Zodra het me mogelijk is, »
« werp ik een sleutel door uw »
« venster. Tel dan tot duizend »
« zonder u te haasten. Open de »
« deur van uw kamer en ver- »
« laat het huis ZONDER LANGS »
« DE GROTE WOONKAMER TE »
« TE GAAN. Links in de gang »
« is er een andere deur die uit- »
« geeft op een tuintje. Daar »
« staat de wagen die u naar »
« hier gebracht heeft. Fernando »
« heeft de gewoonte de kon- »
« taksleutel te laten zitten. »
« Spring in de auto en vlucht »
« naar La Plata, dat is uw enige »
« kans. Ik telefeoner u mor- »
« genvroeg bij Misain. Wees zo »
« goed dit briefje te vernietigen »
« zodra u het gelezen hebt ».

Serge liet zich op het bed vallen en dwong er zich toe de ogen even te sluiten om meester te worden van z'n zenuwen. De lektuur van Stenner's boodschap had hem zodanig opgewonden dat hij beefde.

Hij rolde het briefje op, kauwde het langzaam en zorgvuldig en sliktte het in. Nu bleef er niets anders te doen dan te wachten, te wachten en KALM TE Blijven.

VAN EEN TOT DUIZEND

DE maan was al voorbij het venster geschoven en nog was er niets gebeurd... Al naar gelang de tijd verliep, was het voor Gavin moeilijker zijn koelbloedigheid te bewaren. Nu en dan hoorde hij stemmen van buiten komen en hij trachtte ze te identificeren. Dan viel de stilte weer en hij was alleen in de blauwe schemering van 'n cel. Waarom wachtte Stenner zo lang? Indien Borchak kwam alvorens Stenner de sleutel had geworpen, was het met hem gedaan, was er geen redding meer mogelijk... In dit geval zou de «oude» zijn beste agent niet terugzien.

Plotseling richtte hij zich op en luisterde scherp. Het was niet of hij het zand had horen knarsen... Ja, geen twijfel mogelijk. Dat waren stappen... ze naderden... maar ze naderden zo vreselijk traag!

Dan was alles weer volledig stil. Serge sloop naar het venster en keek strak naar de met staven afgezette opening waarlangs de redding misschien zou komen... Hij zag een klein zwart ding langs de cementen rand glijden en zich openen als een bloem: een mensenhand. Uit die hand viel een hard en leuw metaal voorwerp dat Serge grettig in beide handpalmen opving.

Hij wachtte nog een ogenblik en begon dan te tellen:

— Eén... twee... drie... vier... terwijl de stappen aan de andere kant van de muur zich haastig verwijderden... Zou hij het geduld opbrengen tot 1.000 te wachten? Waarom hem die beproeving opleggen?... Ware het niet beter dadelijk te vluchten?

— Twee en vijftig... drie en vijftig... vier en vijftig...

Serge trachtte zich te beheersen. Stenner had beslist 'n goede reden om hem tot 1.000 te doen tellen...

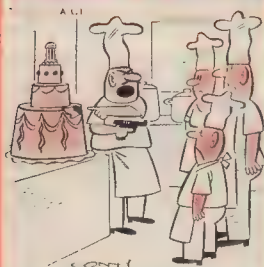
— Zevenhonderd tracht... zevenhonderd en acht... zevenhonderd twee en acht...

Er klonken stemmen buiten. Het was de stem van de chauffeur en in de verte antwoorde de zangerige basstem van de halfbloed. Met gezonde oren en toegelopen keel telde Serge verder.

— Negenhonderd acht en negentig... negenhonderd negen en negentig... DUIZEND!

VOLGENDE WEEK:

TWEE LICHTEN
OP DE WEG

— Wie, wie, wie heeft dat gedaan? —

NIEUW!

Het prachtig album «Aardrijkskunde», 1re deel, 48 geïllustreerde bladzijden in twee kleuren, formaat 21x27, is zo juist van de pers!...

PRIJS: FR. 25.-

Ziehier de volledige lijst van de geschenken, aangeboden door de KUIJF'E'S BON

DE AARDRIJSKUNDE VAN BELGIË: Ders nieuwe atlas van provincie en streek, leert te wetenswaardigheden over ons land. Zij stelt je de bodem, de wateropen, de schilderachtige hoekjes, de landbouw en de nijverheid van ons land voor. Beschikbaar: negen reeksen van 10 chromos.

AFDRUKPLAATJES KUIJF'E:

Reeks 1: 1. SCHAT VAN SCHARLAKEN RACKHAM 2. 4. HET ROTSELAND
2. DE KRAB MET DE GOUTEN SCHAREN 3. DE ZONNENTEMPEL
3. KUIJF'E IN AMERIKA

BRIEFpapier KUIJF'E:

Omslagen van 10 versierde omslagen en bladen.

KUIJF'E'S CHROMOS VAN DE KOLLEKTIE ZIEN & WETEN:

VLEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914). — De geschiedenis van de pioniers van de luchtvaart, 10 reeksen van 6 prachtige chromos, groot formaat.

VLEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945). — De vliegtuigen van de geallieerden en de beoemde types van de Duitse luchtmacht, 10 reeksen van 6 prachtige chromos, groot formaat.

AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900). — De stoomdiligences de eerste explosiemotors de geboorte van de auto, 10 reeksen van 6 prachtige chromos, groot formaat.

MARINE (Oorsprong tot 1700). — De geschiedenis van de zeevaart, van de primitieve vloot af tot de slachtingen van de XVIIIe eeuw, 10 reeksen van 6 prachtige chromos, groot formaat.

DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST:

Farste 1 (XVIIIe eeuw, reeks 1) Vlaamse schilders
Farste 2 (XVIIIe eeuw, reeks 2) Vlaamse schilders
Farste 3 (XIXe eeuw, reeks 1) Hollandse schilders
Farste 4 (Primitieven reeks 1) Belgische schilders
Farste 5 (XVIIIe eeuw, reeks 1) Franse schilders
Farste 6 (XIXe eeuw, reeks 2) Franse schilders
Farste 7 (XIXe eeuw, reeks 3) Impressionisten
Farste 8 (XVIe eeuw, reeks 1) Italiaanse schilders

PORTEFOLIO KUIJF'E

PORTEMONNAIE KUIJF'E

KUIJF'E'S PUZZLE IN KARTON

KUIJF'E'S PUZZLE IN HOUT

Per reeks 200
200
200
200
200
200
200
200

De KUIJF'E'S BONs vind je op de verpakkingen van de uitstekende produkten die je moeder iedere dag nodig heeft.

VICTORIA • PROSMANS • NOSTA
HORTON • GRIMARD & BORSA
PILSBERG • JU'CY & WHIP
SKI & FRANCO-SUISSE
MATERNE • PALMAFINA
TOSELLI • PANA

STUUR JE BONs NAAR KUIJF'E — DIENST T. — Lombardstraat, 24, Brussel
OF RUIL ZE IN EEN WARENHUIS «A L'INNOVATION»

GESCHENK — VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

DE Duitse geleerden Dornberger en Ehrliche, beiden raket-specialisten, beloofden ons een raket die Londen met New York zal verbinden in één uur en vijftien minuten.

Eigenlijk is het niet één raket, er zijn er twee! De ene is voor de passagiers en de vracht, de andere draagt de eerste op 20.000 meter hoogte. Daar vervolgt de raket met passagiers en vracht alleen haar weg. De hulpraket bevat de nodige brandstof voor haar eigen vijf motoren en voor de drie van de raket voor passagiers. De reizigers stappen in met de hulp van een kleine lift.

De vlucht is eerst vertikaal, daarna horizontaal. De zetels bewegen echter met de raket mee, zodat de passagiers absoluut geen kans lopen op de neus te vallen. De twee raketten zijn aan elkaar gesmeed en bereiken in 130 seconden een hoogte van 20.000 meter. Daar gebeurt de scheiding. Terwijl de hulpraket naar de basis terugkeert, stijgt de raket met passagiers op eigen kracht en met een snelheid van 2.000 km per uur tot op 45.000 m. Op dit ogenblik worden de motoren stil gelegd en in glijvlucht daalt ze naar haar bestemming.

De acceleratie, die zeer gering is bij het vertrek, zal nadien bijna niet meer gevoeld worden. Er is echter een andere moeilijkheid. Bij een supersonische snelheid verliest het geraamte van de raket vreselijk door de wrijving met de lucht. Om rampen te voorkomen wordt het compartiment van de reizigers en dit van de piloten voortdurend afgekoeld door een vloeistof-circulatie. Bemannings en passagiers zijn dus volkomen veilig. Iedere passagier kan op een individueel scherm naar de televisieprogramma's kijken. Ze betalen echter het dubbel van een gewone reis, maar zoals je weet: tijd is geld! Wie tijd wil sparen, moet diep in zijn zak schieten!

Er blijven echter nog heel wat technische problemen op te lossen, en dit raketvliegtuig is nog niet voor morgen! Dornberger en Ehrliche zijn er echter van overtuigd dat ze binnen tien jaar vliegt...

VAN LONDEN NAAR NEW YORK IN 75 MINUTEN!

RAKET VOOR PASSAGIERS

1. Raketmotoren.
2. Drie raketmotoren van het type « Walter ».
3. Remparachute voor landing.
4. Zuurstofreservoir
5. Intrekbaar landingsgestel.
6. Passagierszetel die omkipt.
7. Dubbele kajuit.
8. Passagierskajuit.
9. Brandstofreservoir.
10. Voorwiel van het landingsgestel
11. Pilotokajuit.
12. Radar en radio.
13. Vleugel van het type « Delta ».

HULPRAKET

14. Raketmotoren uitgeschakeld na de scheiding.
15. Bijkomstig stuw-systeem.
16. Vijf raketmotoren van het type « Walter ».
17. Aaneenhechting van twee raketten.
18. Zuurstofreservoirs van de twee raketten.
19. Brandstofreservoir van de twee raketten.
20. Hulpilootpost.

De fratsen van Ton en Tinneke

DOOR P. RANGERS

WAT IS HET, TON?
VERTEL HET ME,
TOE ...

HET IS EEN VER-
RASNING, TINNEKE!

HOOOO!
EEN TELEVISIETOESTEL!
PRACHTIG, TON!

JA / HUM....
VOOR EEN WEEK...
ALS PROEVE

BESTE TELEKINKERS,
HET PROGRAMMA VAN
HEDEN AVOND

IS DAT NOR-
MAAL, TON?

ZO'N SCHREEF BEELD!
SCHANDALIG / EN ZEGGENDAT
HET EEN SPLINTERNIEUW
TOESTEL IS / TENZIJ ...

JA / HET IS ALWEER
HET ZENDSTATION.
IK LEG EEN KLACHT
NEER

EEN MOMENTJE
GEULD, TINNEKE.
JE ZAL EEN MOOI
BEELD ZIEN....

ZIEZO,
HAARZUIST
INGESCHAKELD!

IK ZAL HEN ZEGGEN
DAT DE KWALITEIT VAN HUN
UITZENDINGEN VEEL TE WISSEN
OVERZ LAAT, DAT ZE NOG HEEL
WAT TE LEREN HEBBEN!

STUDIO 6

Frank T. 1961

Arakarimoo

DE

DE «Arakarimoo» vertrok op 29 december van vorig jaar te Tarawa met bestemming naar Maiana en verdween spoorloos. Thans weet men dat het schip op drift sloeg, vier en zestig dagen als een spookschip over de Stille Oceaan zwalpte en daarbij meer dan 3.600 km aflei om ten slotte voor Guadalcanal naar de haaien te gaan. De overlevenden, die konden opgepikt worden door een sleepboot van de Australische zeemacht, waren graatmager, zagen er haveloos en uitgeput uit. Niet zonder reden trouwens! Zij vertelden de tragische odyssee van de «Arakarimoo». Te 8 uur 's morgens was de boot te Tarawa vertrokken en had ongeveer de helft van de weg naar Maiana afgelegd als de motor stil viel. Alle inspanningen om hem weer op gang te brengen waren tevergeefs.

DE kapitein liet het anker gooien om te voorkomen dat het schip op drift zou gaan, doch het water was zo diep dat het anker de bodem niet raakte... Na twee dagen hard werken weigerde de motor nog steeds dienst en was de «Arakarimoo» reeds duizend mijl afgedwaald. De zeelui naaiden dan enkele lappen aan elkaar tot een zeil en meenden aldus terug naar Tarawa te geraken. Helaas! Een hevige wind dreef het schip naar het zuiden en er was geen radio aan boord om hulp te vragen. Negen dagen lang dreef de «Arakarimoo» als speelbal van de wind naar het zuiden toe, dan volgden er drie dagen van volledige windstilte en in al die tijd geen enkel schip aan de horizon, zelfs geen schuitje! De wind stak weer op en veertien dagen danste de «Arakarimoo» als een notedop op de schuimende golven. Er was bijna niets meer te eten, doch gelukkig, regende het haast iedere nacht, zodat de matrozen

drinkwater konden opvangen in tonnen. Plotseling veranderde de wind van richting en dreef het arme schip gedurende twee weken naar het westen. De hengelroeden en netten werden uitgehaald om wat vis te vangen. De matrozen sloegen op een keer een

flinke haai van 2 meter aan de haak en braadden hem op een petroleumvuur. De wind ging liggen en de hoop naar Tarawa te kunnen zeilen flakkerde weer op... Negen dagen later riep iemand: LAND! Het was

echter Tarawa niet, doch een van de eilandes die Guadalcanal omzomen.

Kapitein Hugill besloot een sloep uit te zetten om naar land te varen. Twee mannen, een vrouw en een kind namen er in plaats. Na zeven uren zwoegen tegen de wilde golven en de stormwind, kantelde de sloep. Het kind verdween... Totaal uitgeput en de wanhoop nabij bereikten ze toch vaste grond. De kapitein zette de tweede en laatste sloep uit. Intussen was de storm in alle heftigheid losgebarsten en men verwachtte zich ieder ogenblik aan het ergste.

Met zeven passagiers nam de kapitein er in plaats en na een harde strijd, die vele uren duurde, sloeg de sloep op de rotsen te pletter. De inzittenden konden zich redden, maar het bootje was reddeloos verloren. Het was dus onmogelijk de drie leden van de bemanning, die aan boord gebleven waren, te halen. Twee van hen gorden een reddingsboei om en sprongen in zee. De derde weigerde. Na twaalf uur pas werden ze aan land gespoeld. Ze hadden uren lang tegen de zee geworsteld.

Nog drie dagen kon de «Arakarimoo» weerstand bieden aan de storm, dan sloeg het schip op de Poole Reef te pletter en verdween in de golven.

DE DRIE BERGPLAATSEN VAN LANGOOR, HET KONIJN

Deze vrolijke geschiedenis wordt aangeboden door
DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTÉKAS
Wolvengracht, 48

DE MUSKETIERS

DE GERECHTIGHEID VAN KARDINAAL DE RICHELIEU

187 DE volgende dag om drie uur 's namiddags kwamen ze te Surgères toe. De luitenant leidde d'Artagnan naar de kardinaal en trok zich terug. Richelieu wachtte hem rechtopstaand tegen de schouw geleund. Zijn bleek gelaat voorspelde niets goeds. « Mijnheer, zei hij, u werd aangehouden op mijn bevel. Men beschuldigt er u van betrokken te zijn geweest in een samenzwering tegen de staat. » — « En wie beschuldigt mij, monseigneur? vroeg d'Artagnan, die er niet aan twijfelde dat Milady daar achter stak. Een vrouw die gezocht wordt door het gerecht en die veel misdaden op haar geweten heeft. » — « Over welke vrouw spreekt u? » vroeg de kardinaal verrast. « Ik heb het over milady de Winter! »

189 D'ARTAGNAN antwoordde niet, maar overhandigde Richelieu het kostbare document dat Athos aan Milady had ontruikt. « Het is op mijn bevel dat drager dezes deed wat hij gedaan heeft. Getekend: Richelieu. » Toen Richelieu deze regels had gelezen bleef hij in gedachten verzonken. « Hij breekt er zich het hoofd over welke straf hij mij gaat geven! » dacht d'Artagnan. Na enkele minuten naderde Zijne Eminentie zijn schrijfftafel en schreef enkele regels op een perkament en zette er zijn zegel op. « Dat is mijn terdoodveroordeling! » dacht d'Artagnan. « Ik zal hem tonen hoe een edelman sterft! » — « Neem dit, mijnheer en lees! »

191 IK twijfel er niet aan dat u zich steeds waardig zult tonen van deze gunst en dat u uw koning steeds trouw zult dienen. Ga nu, en vertel dit heuglijk nieuws aan uw vrienden, Athos, Porthos en Aramis. Misdaden begraven zij dan dat kardinaal Richelieu steeds heeft gestreden voor de grootheid en het welzijn van Frankrijk! » Athos, Porthos en Aramis, die zeer ongerust waren over het lot van hun vriend, waren intussen in allerijl naar Surgères gereden. Zij kwamen juist op tijd toe om uit de mond van d'Artagnan het blijde nieuws te vernemen, dat onmiddellijk op uitbundige wijze werd gevierd.

188 MIJNHEER, zei de kardinaal, indien milady de Winter misdaden heeft begaan, zal zij gestraft worden. » D'Artagnan boog het hoofd. « Zij werd gestraft, monseigneur. » En onze vriend vertelde de gebeurtenissen die wij reeds kennen. Richelieu was van geen klantje vervaard, maar nu besefde hij toch. « U bent dus schuldig aan het verdwijnen van een vrouw, die voor mij een kostbare hulp was? zei hij eindelijk. U zult streng gestraft worden. » — « Een ander zou u kunnen antwoorden, Eminentie, dat hij uw genade in zijn zak heeft. Ik stel mij tevreden met u te zeggen: Bevel, monseigneur, ik ben gered! » — « Uw genade? vroeg Richelieu verrast. Maar u bent gek! »

190 ARZELEND greep de Gasconner het perkament en las. Het was een bevordering tot luitenant van de musketiers. Richelieu glimachte als hij zag hoe verrast d'Artagnan was. Haast tegen wil en dank had hij eerbied voor die Gasconner, die nauwelijks twintig jaar was en reeds zoveel bliken van dapperheid en edelmoedigheid had gegeven. Van de andere kant hadden de duivelse listen en de gewetenloosheid van Milady hem toch doen schrikken. Hij was haast blij omdat hij van die gevaarlijke geheimagente verlost was. « Monseigneur, mijn leven staat voortaan te uwen dienste! » — « U bent een dapper man! » antwoordde Zijne Eminentie.

192 TWEE weken later, voor het volledig Corps van de Musketiers, nam d'Artagnan officieel bezit van zijn graad. Porthos verliet het leger om te huwen. Aramis, steeds diskreet en een beetje mysterieus, begaf zich naar een afgelegen streek om naar hartelust filosofie te kunnen studeren. Athos bleef musketier onder de bevelen van de Gasconner tot in 1631. Toen bestoet hij zich terug te trekken op zijn landgoed van Roussillon... Zo eindigt dan de mooie geschiedenis van de Drie Musketers. Weldra echter vinden wij hen terug aan de zijde van d'Artagnan in een nieuwe reeks spannende avonturen: TWINTIG JAAR LATER!

MEN hoorde niets anders dan het geluid van de houwelen op de rots en het geratel van de wagonnetjes, die de Maleiers op hun blote voeten langs de helling duwdan. De hitte was vreselijk. Sedert die morgen waren er reeds vier arbeiders met een zonnesteek neergevallen. Toen men dit aan Kasper meedeelde, had hij eenvoudig de schouders opgehaald.

DE TEMPEL VAN GODIN KALI

ER moet in sneller tempo gewerkt worden! zei hij. Hoe sneller wij werken, hoe vlugger wij gedaan hebben! Bovendien ken ik ook geen rust!

En inderdaad, hij was overal en aan alle kanten van de uitgestrekte werkplaats tegelijkertijd. Hier moedigde hij aan, ginds hoorde men hem vloeken. Al naar gelang de opgravingen vorderden, werd Kasper hoorslachtinger. Hij zocht immers naar de onschalbare rijkdommen die onder de heilige vloetiegels van deze antieke tempel in de jungle verborgen waren.

Een man met witte helm kwam op hem toe...

— Ha! Ben jij het, Meersman? Wat doe je voor het ogenblik, jongen? Loop een keer tot aan de grote muur en vraag aan die kerels de stullen een beetje voorzichtiger bloot te leggen. Wel, heb je mij niet begrepen? Maar wat heb je toch? Malariakoorts?

Meersman vraagde zijn voorhoofd af. Hij zag bleek en beestde.

— Ho! Het is al lang dat ik de koorts voel opkomen, maar daarvoor gaat het thans niet. Ik heb slecht nieuws ontvangen.

— Een brief?

— Ja, je weet dat mijn vrouw in Singapore gebleven is. Men schreef mij dat ze zeer ernstig ziek is en een zware operatie moet ondergaan.

— Gelukkig maar, dat de klinieken ginds modern zijn opgericht.

— Ja, natuurlijk! Maar ik zou er naar toe willen gaan!

— Dat is onmogelijk, Meersman! Je bent hier onmisbaar!

— Mijn vrouw heeft mij nodig, ik moet gaan!

— Het spijt me, maar het is niet mogelijk!

— Geef me vijf dagen om naar Singapore te gaan.

— Wat? Vijf dagen om 2.000 km af te leggen!

— Ja, ik heb gedacht aan het vliegtuig. Ik zal het betalen natuurlijk!

— Wel, jongen, je vergist je! Het vliegtuig is van mij, de piloot is ook van mij en jij ook Meersman, vergeet dat niet! Het kontrakt dat ons verbindt is nog voor zes maanden geldig.

— En als ik je voorstelde het te breken?

— Dan zou je 20.000 dollar verliezen, zonder rekening te houden met de som die je mij in dit geval zou moeten storten.

— Ik ben tot alles bereid, als ik maar naar mijn vrouw kan gaan!

De twee mannen maten elkaars krachten. De ene was slank, had fijne trekken maar de twee maanden doorgebracht in de jungle van Borneo waren niet ongebruikelijk aan hem voorbijgegaan. Kasper was groot, zwaar en sterk. Hij had slechts één god: het geld. Hij was nachtsam eerlijk. Hij had heel zijn fortuin in de opgravingen gestoken in de hoop de onschalbare rijkdom van de tempel te vinden. Hij kon dit echter niet alleen. Hij had Meersman, die archeoloog was, nodig. Nu zij bijna aan hun doel waren, was het ogenblik allerminst geschikt om het werk te verlaten.

— Je vrouw zal wel genezen. Bovendien moet je toegeven dat je niet vijf, maar

vijftien dagen nodig hebt om uit de jungle te geraken, en dan moet je nog de boot nemen.

— Het is daarom dat ik je heb gevraagd me het vliegtuig te lenen. Je hoeft mij de piloot niet mee te geven, ik kan immers vliegen.

— Onnodig aan te dringen, het is neen!

★

HET was heter dan ooit tevoren, geen briesje te bespeuren. Er hing onweer in de lucht. Iedereen wenste regen behalve Kasper, want een hevige stormbui zou inzinkingen kunnen veroorzaken. Het is waarschijnlijk daarom dat hij zo zenuwachtig en slecht gehumeurd was. Als de avond viel, liepen de Maleiers naar hun barakken of zochten een frisse plekje aan de rand van het woud.

Meersman wandelde in gedachten verzonken op en neer. Hij kende Kasper en wist dat hij niet toegeven zou. Kasper had deze onderneming in elkaar gestoken en een concessie gekocht om opgravingen te mogen doen. Meersman was blij geweest dat hij kon meegaan, want zijn loon was rijklijk en hij zou zijn deel krijgen van de gevonden schatten. Hij had zijn vrouw naar Singapore laten overkomen, want eens het werk in de jungle ten einde, wou hij zich daar vestigen als archeoloog. Hij was doodmoed en snakte naar een beetje frisse lucht. Op driehonderd meter van hem stond de primitieve loods waarin het vliegtuig ondergebracht was.

— Ha! Als ik durfde! zei hij. Waarom zou ik nog langer hier blijven? De tempel die wij nu ten koste van bijna bovenmenselijke inspanning hebben blootgelegd is niet die van godin Kali. Tientallen avonturiers zoeken die tempel nu reeds gedurende eeuwen en niemand heeft hem gevonden. Ik ben er van overtuigd, dat ook wij op een verkeerd spoor zijn en geen schatten in de grondvesten van deze tempel vinden!

Het was bijna volslagen donker. Meersman stond nog op een twintigtal meter van de loods, als hij plotseling werd opgeschrikt door een naderende gestalte. Hij herkende James Flipten, de piloot.

— Je hebt me doen schrikken, James! Het is warm, he!

— Ja, onmogelijk te slapen of iets te doen... Wat is er aan de hand, jongen? — Ik heb heel slecht nieuws ontvangen van mijn vrouw.

— Ik weet het...

— Als ik toch maar naar Singapore kon! Ik had er waarlijk alles voor!

Een ogenblik zwegen ze en James Flipten bood zijn vriend een sigaret aan.

— Ik heb hard gewerkt vandaag, zei de piloot langzaam. Ik heb de motor tot in de puntjes in orde gebracht, de transmissies nagelaten en de benzinereservoirs gevuld. Zie je, wij wonen hier zo ver van alles af en je kan nooit weten! Mijn principe is dat het vliegtuig ieder ogenblik moet gereed zijn om op te stijgen. De oude heeft er goed aan gedaan je nu en

dan te laten piloteren. Meersman. Veronderstellen we een ogenblik dat ik om een of andere reden niet zou kunnen vliegen. Je kon wel eens verplicht zijn me te verlaten...

Ze wandelden nog enkele minuten op en neer en keken naar de blinkende metalen romp en de witte vleugels van de grote vogel.

— Ik kan niet slapen deze nacht, dat voel ik! zei Flipten. Ik ga nog een wandeling maken. Goede nacht, vriend, en veel geluk.

Zij schudden elkaar hartelijk de hand, dan verwijderde James zich vlug en was weldra opgeslorpt door het nachtelijk duister.

★

MEN kon het motorgeronk ver horen. In het heldere licht van zijn lampen zag Meersman een gedaante snel op hem toelopen, maar hij lachte. Kasper kon niets meer tegen hem ondernemen. De bomen van het oerwoud lagen reeds onder hem. Hij voerde de snelheid op en richtte zijn vliegtuig naar het westen toe.

De eerste tien minuten verliep alles onverstoord. Dan begon het vliegtuig te schokken. De wind was opgestoken. Dat was een slecht teken! Om de orkaan te vermijden moest hij nog hoger stijgen. Dat lukte echter niet al te best. Meersman wist wel dat hij bij mooi en open weer vliegen kon, maar hij had te weinig ervaring om zich te midden van een onweer uit de slag te trekken.

De nacht was inktzwart en de krachtige wind joeg het vliegtuig naar het oosten, in de richting van de bergen. Ieder ogenblik had Meersman de indruk de zwarte massa van een berg vlak voor zijn ogen te zien opduiken.

Instinctief trok hij de schouders in, sloot de ogen en wachtte op de ramp. Hij telde een, twee, drie, vier, vijf... Als er niets gebeurde, glimlachte hij zenuwachtig en was boos op zichzelf omdat hij het toestel niet beter in zijn hand had. Enkele minuten later begon de nachtmierrie opnieuw.

Een tropische regen ruiste ononderbroken neer. Het water droop langs de romp van het vliegtuig en drong in de kajuit binnen.

Hij was de richting helemaal kwijt. Hij dacht nu slechts aan één ding: het vliegtuig recht voor zich uit te sturen en uit dat hels onweer te geraken.

Plotseling stonden de bergen werkelijk voor Meersman. Hij trachtte te stijgen, maar het vliegtuig gehoorzaamde hem niet meer. Hij zwenkte, maar het was reeds te laat.

Met een vreselijk lawaai stortte het neer op de bergflank...

★

VERDWAASD deed hij enkele stappen en bekeek zijn bloedende arm. Dan maakte de vreugde zich van hem meester. De ramp, die hij nu reeds zoveel uren verwachtte, was dan eindelijk op zijn hoofd neergekomen en hij had ze overleefd. Om er zich van te overtuigen dat hij nog leefde, begon hij met de armen te zwaaïen. liep en schreeuwde zo hard hij kon.

Eindelijk werd hij kalmer en bekeek het vernield vliegtuig. Gelukkig maar dat hij tijdens de val uit het toestel geslingerd was, anders zou hij het er niet levend hebben afgebracht. Immers, het vliegtuig stak met zijn neus diep in de bergflank. En plotseling, meer door beroepsmisvorming als door interesse, bestudeerde hij de aard van het terrein waarop hij zich bevond aandachtig. Hij zette zich op de knieën en woude in de grond, vlak bij de plaats waar de schroeven van het vliegtuig waren afgebroken.

Hij vond een steen waarop de sporen van beeldhouwwerk nog duidelijk zichtbaar waren.

— Dat is door mensenhand gemaakt! mompelde hij. Hoe is dat mogelijk?

★

HOE durt je hier terugkomen? riep Kasper.

De twee mannen die elkaar twintig dagen te voren hadden verlaten, stonden oog in oog. Ze waren beiden in die tijd enkele kilometers vermagerd. Ze zagen er alle twee even opgewonden en uitgeput uit.

Twee inboorlingen moesten Meersman vasthouden. Ze hadden hem voor de ingang van de werkplaats gevonden en hadden hem, op zijn eigen aanvraag, naar de baas gebracht.

— Is er nieuws voor mij? vroeg Meersman.

Kasper haalde de schouders op.

— Er zijn geen brieven hier, zei hij. Wij haalden de post toch met ons vliegtuig! Wat heb je met ons vliegtuig gedaan? Vertel op.

— Ik ben in een vreselijke storm terechtgekomen en neergestort. Ik begrijp niet hoe ik er heelhuids uitgeraakt ben en hoe ik zonder kompas en zonder enige hulp de weg naar hier heb gevonden.

— Ik meende niet dat je de lei zou hebben ooit weer onder mijn ogen te komen! Als ik nog de kracht had zou ik je... Maar zie je, ik kan niet meer! Wij hebben de grondvesten van de tempel gevonden en je hadt gelijk. Er steekt niets onder! Geen schatten, geen rijkdom! Niets! Het is de tempel van godin Kali niet, snap je me?

— Ja.

— Ik ben geruïneerd, begrijp je me?

Meersman die de baas steeds had gekend als een man vol moed en energie kreeg medelijden hem daar zo ontredder te zien zitten.

— Men moet altijd met een tegenslag rekenen, zei hij zacht.

— Wat er mij overkomen is, Meersman, heb ik verdiend! Ik heb slecht gehandeld. Ik had naar je moeten luisteren en ik had je moeten laten vertrekken met het vliegtuig en met de piloot. Ik heb er heel de tijd maar aan gedacht. Het verraai je dat ik zo spreek, nietwaar? Ik kan het je ook niet langer meer verwijten dat wij nieuws voor je ontvangen hebben. Een telegram, maar het is nogal lang onderweg geweest. Daar wij meenden dat je dood was, hebben wij het opengemaakt.

Meersman werd doodbleek.

— Je vrouw leeft, ze is gezond!

Kasper haalde een verfromfaad briefje uit zijn zak, overhandigde het aan Meersman en wendde dan de ogen af. De jongeman kon zich inderdaad niet meer beheersen. De vroude en de ontroering waren hem te machtig. Hij snikte als een kind.

— Wij moeten enkele lui wegsturen om Flipton te zoeken, want sedert dagen zoekt die arme kerel als een gek de brousse af in de hoop je terug te vinden. De storm is met geweld over deze streek losgebarsten en wij meenden dat je het niet langer dan enkele minuten zoudt hebben uitgehouden in de lucht. Na de storm is Flipton omgedaagd om dadelijk op zoek te gaan. Kom, Meersman, vergeet wij het verleden en geef me de hand. Misschien heb ik later meer geluk...

(Vervolg blz. 20)

Hallo Hallo hier LUC VARENNE!...

EEN KLASSIEKE WEGRIT EN EEN FLINKE VOEBALPLOEG

BINNEN enkele dagen, op 3 juni om heel nauwkeurig te zijn, wordt de Wegrit Bordeaux-Parijs achter kleine motoren gereden. De renners rijden ook 's nachts. Hoeveel kilometer ze moeten afleggen? Zeshonderd! Ik heb het geluk ieder jaar de Ronde van Frankrijk te kunnen volgen in de wagen van onze landgenoot Georges Ronse, eertijds de ster van de koers Bordeaux-Parijs. Hij won ze drie maal. Het gebeurt dat hij een en ander over deze koers vertelt. Wat de renners in deze koers het meest vrezen is de uitputting, de vermoedheid die plotseling op hen valt. Je mag dan nog twintig minuten voorsprong hebben op de andere renners, het helpt je niets. Je verliest ze ongelooflijk snel. De rit Bordeaux-Parijs is niet alleen lang, ze is ook zeer moeilijk.

SYLVEER MAES HEEFT ZIJN PLOEG SAMENGESTELD

NAAR we vernamen zou Sylveer Maes ook dit jaar technisch leider zijn van de Belgische renners die aan de Ronde van Frankrijk deelnemen. Welke renners zullen uitgekozen worden? Brancart en Fred De Bruyne zullen de hoekstenen vormen, verder krijgen we Rik van Looy, Jos Planckaert, Miel van Cauter, Marcel Janssens. Stan Ockers zou heel waarschijnlijk niet aan de Ronde deelnemen en Close noch Impanis zouden er iets voor voelen kniechtje te spelen van de jongeren. Men kan hun standpunt enigszins begrijpen en we hopen maar dat de jongeren hun beste beentje zullen voorzetten en mooie prestaties leveren.

Voor Holland werden volgende renners aangeduid: Wagtmans, De Groot, Vander Brekel, Nollen, Van Breemen en Hinszen.

RIK VAN LOOY VLUGGER DAN MARCEL KINT?

DE naam Marcel Kint is jullie beslist niet onbekend. Vele jaren was hij een van onze sterkste en vlugste renners. Hij was een «harde», een van de «oude garde» die zich niet door een tegenslag, hitte of koude lieten ontmoedigen. Volgens sommigen kan de jonge Rik van Looy op dit

ogenblik vlugger rijden dan Marcel Kint. Dat wil heel wat zeggen!

VOETBAL EN ROEIEN GAAN SAMEN!

IN Brazilië gaan voetbal en roeien samen.

Een prachtig idee, niet? De beste ploeg van Rio de Janeiro is niet alleen voetbal kampioen maar kan ook op het water een ereplaats veroveren. Deze ploeg heet «Vasco da Gama» en werd op 21 augustus 1898 als roeiklub gesticht. De voetbal kwam er in 1916 bij en zeven jaar later reed de ploeg voor het eerst de hoogste eedeling bereikt.

Wie zowel voetbal als roeien pikt is mag de ere titel «kampioen te land en te water» dragen. De beste spelers van Vasco da Gama hebben een maandloon van 20.000 B. F., voor iedere wedstrijd die ze winnen en ontvangen ze van tot 14.000 F. en na afloop van het seizoen nog een premie die makkelijk

300.000 F. kan bedragen! Wat zouden de Rode Duivels van een roeiwedstrijd denken?

EEN MOOI SOMMETJE

NUSHUA is een volbloed en behoorde tot de stal van Belar. Toen z'n eigenaar stierf werd Nushua verkocht voor het ronde sommetje van 62 miljoen B. F. Bij de liefhebbers van Nushua was er ook een klein meisje. Zij schreef volgende briefje: «Indien niemand het paard wil zou ik het graag kopen. Het paard zal goed verzorgd worden en heel gelukkig zijn bij mij. Ik stuur er m'n spaargeld: 24 dollar. Binnen enkele dagen heb ik misschien nog wat.»

Ze kreeg Nushua niet maar de notariaten, die het testament moesten invoeren van de eigenaar van dit volbloed, wilden het kind niet teleurstellen en schonken haar een ander paard!

Het 600 km. in de benen rijdt de Hollander Wim van Est als overwinnaar van de 32^e Bordeaux-Parijs over de eindmet.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

SCHILDEREND DOOR F. KUNDEL

NAAR HET HART VAN AZIE

HET doet altijd deugd te zien dat een dwerg een reus kan overwinnen, want deze overwinning betekent de triomf van het verstand over het brutaal geweld. Tegenover het machtig Perzisch rijk was Alexander van Macedonije slechts een dwerg. Zijn leger was zwakker en toch overwon hij, dank zij zijn krijgskunde en zijn dapperheid. Alexander is en blijft wellicht de grootste veroveraar van de geschiedenis. Iedere slag die hij leverde veranderde het aanzien van de wereld.

1. - TEGENOVER DE SIKKELWAGENS

ALEXANDER marsjeerde door de woestijn, trok over de Eufraat en de Tigris en stond in de Gaugamela vlakke tegenover een nieuw en machtig Perzisch leger, dat Darius daar had kunnen samenbrengen. De vlakke was geventileerd om Darius toe te laten zijn 200 sikkelwagens in te zetten. Op de wielnaven van deze wagens stonden grote sikkels bestemd om de kuitspielen van krijgers en paarden door te snijden. De soldaten van Alexander waren bang en de grote veldheer besloot er eens op te slapen. Naar de geschiedenis vertelt: slapte hij die nacht zelfs... (lees verder)...

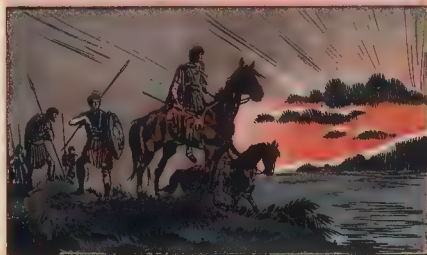
2. - DE AREND KONDIGDE DE ZEGE AAN

ALEXANDER viel het leger van Darius op twee tegenover elkaar liggende punten aan, sloeg een bres en maakte die steeds wijder. De strijd was hardnekkig. Een krijger van Alexander moest er tien van Darius neervellen. Op zeker ogenblik vloog er een 'valaar' over de troepen van Alexander, dat was een teken van zege! En inderdaad, 's avonds was het laatste leger van Darius verslagen. Deze fantastische strijd had plaats op 1 oktober 331.

3. - DE DOOD VAN DARIUS

HET Perzisch rijk was niet meer... De hoofdsteden Babylon, Susa en Persepolis openden hun poorten voor de grote overwinnaar. Intussen grondvestte Alexander nieuwe en prachtige steden en besloot Darius gevangen te nemen. Hij achtervolgde hem dwars door de bergen van het noorden tot aan de Kaspische zee. Toen hij Darius ingehaald had, was deze reeds vermoord door een van zijn satrapen. Alexander weende bij het lijk van zijn vijand en liet Darius plechtig begraven.

4. - NAAR HET OOSTEN

NOG kende Alexander geen rust. Jaar in jaar uit trok hij met zijn krijgers voort. Hij aanzag zichzelf voor een god en men bewonderde en aanbad hem als een god. Dat was in die tijd echter geen vreemd verschijnsel. Hij wou de vriendschap van Perzië en huwde daarom Roxane, prinses van Perzië. Hij rukte met zijn troepen naar het Oosten op tot aan de Indus en wou nog verder. Zijn krijgers echter hadden 'nog' dagen door de tropische regen gemarsjeerd en wilden hun meester nog verder te volgen.

5. - HET EINDE VAN ALEXANDER DE GROTE

IN korte dagmarsjen keerde Alexander naar Babylonië terug. Hij was nog maar 32 jaar en had het toppunt van zijn glorie en macht bereikt. Hij gaf schitterende feesten en deed alles wat mogelijk was om Babylonië zijn oude luister en vruchtbaarheid terug te geven. Hij werd overvallen door de malariekoorts en stierf tien dagen later. Dat

TEKST EN
TEKENINGEN

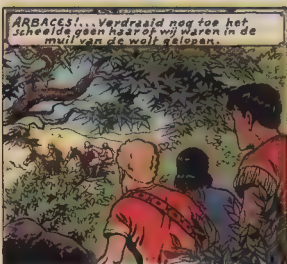
DE TIARA VAN ORIBAL

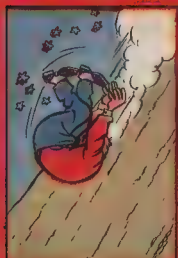
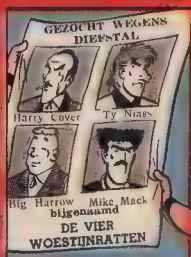
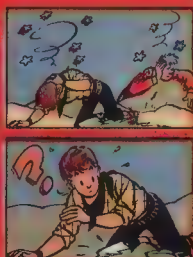
VAN JACQUES
MARTIN

Onze vrienden zijn stipt op de

plaats door Karidal aangewezen

Wij hebben echter nog een kleine zaak met elkaar te regelen, Kasper

— Haha! Welke zaak?

— Wel, het kontrakt

— Het kontrakt is verbroken vernims er geen schat gevonden werd

— Ja, maar ik heb mijn kontrakt verbroken alvorens je die vaststelling hebt gedaan, Kasper. Dus moet ik je een schadevergoeding betalen zoals dit te voren afgesproken werd. Ten slotte heb ik ook je vliegtuig vernield

— Meersman, doe mij het groot geneegen, daarover niet meer te spreken. Had ik mij niet zo idioot en hardvochtig aangesteld, was mijn vliegtuig niet vernield geweest, was nu nu in Singapore bij je vrouw en alles zou goed afgelopen zijn. Kom, praten wij er niet meer over!

— Toch wel, ik wil er over praten! Je hebt nog het loon van de arbeiders te betalen en

je hebt ook nog materiaal. Ik wil je een voorstel doen

— Wat, een voorstel?

— Ja, ik wil je voorstellen opnieuw naar de tempel van Kali te zoeken.

— Maar ik zei je toch dat ik mij vergist had en dat wij de tempel van de godin niet gevonden hebben

— Akkoord! Maar wat zou je zeggen als ik je vertel, dat ik de echte tempel heb gevonden die onder de lava van een uitgedoode vulkaan steekt

— Wat? Heb je de tempel gevonden?

— Ik heb het verkeerd uitgelegd, glimlacht Meersman. Ik heb de tempel niet gevonden, maar je vliegtuig. Het vliegtuig sloeg tegen de helling van een berg te pletter en drong met zijn neus in de grond. De schroef woelde een steen op een steen afkomstig van de tempel van godin Kali, de echte tempel

EINDE

BELANGRIJKE ONTDEKKING

GEEF je papa de goede raad zich niet onmiddellijk na het opstaan te scheren. Inderdaad, tijdens de slaap zwelt de huid lichtjes op en het is deze zwelling welke de basis van de baardhaartjes bedekt. Wie zich dus onmiddellijk na het ontwaken scheert kan zich nooit mooi glad scheren. Wanneer men echter een kwartiertje wacht is de huid ontzwellen en kan het scheermes de wortels van de baard bereiken. Het is dokter Alexis Verel welke dit na maandenlange proefnemingen heeft ontdekt. Of de heren der schepping hem een standbeeld zullen oprichten?

NIEUWS IN

● Een loontrekkende op drie in de Verenigde Staten is een vrouw. Op een totaal van 63 miljoen arbeiders telt men 20.500.000 vrouwen die bedienende en arbeidsters.

● De sociale wetten zijn doorgedrongen tot in de beroemde Amerikaanse Sing-Sing-gevangenis. De gevangenen zullen voortaan nog slechts vijf dagen per week moeten werken.

● De « Champs-Élysées » van Parijs zijn wel bekend.

IN JE GESCHRIJFT LEEST MEN JE KARAKTER

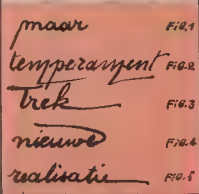
DE pennetrek die onder de lijn vertikaal naar omhoog loopt drukt passiviteit uit. De schrijver houdt zijn leven niet in eigen hand, maar ondergaat het als een zware last (fig. 1).

Nu werpen wij even een blikje op de horizontale lijnen, die naar rechts lopen. Wat horizontaal loopt geeft het beeld weer van een weg, een spoor. Op een weg mag men niet blijven staan, men gaat op de weg voort. Zijn er in een geschrift veel horizontale lijnen, betekent dit dat de schrijver een beweeglijk temperament heeft en van afwisseling houdt (fig. 2).

De minder beweeglijke karakters, of zo je wil de slapende waters, maken geen horizontale lijnen.

De horizontale pennetrek boven de lijn zegt dat de schrijver in kwestie een sterke wil heeft en iemand die weet wat hij wil. Zijn er veel horizontale lijnen, dan wil hij veel. Maakt men misbruik van deze horizontale pennetrek, betekent dit dat men iemand is die graag de leiding neemt, zijn wil opdringt (fig. 3).

De horizontale pennetrek boven de lijn, die naar links loopt,

verraadt een reaktionair temperament, iemand die dus alle nieuwe ideeën vlucht of weigert te aanvaarden (fig. 4).

Nog een woordje over de horizontale pennetrek onder de lijn. Zij verraden altijd dat de schrijver praktisch is aangelegd. Loopt de pennetrek naar rechts, betekent dit dat de schrijver graag realiseert, dus zijn plannen ook uitvoert, iemand die de stier bij de horens durft vatten, iemand die steeds in de voorste linies strijdt (fig. 5).

Loopt de pennetrek naar links betekent dit, dat de schrijver in kwestie wenst te behouden wat hij heeft. Hij is een konservatief. Men treft deze pennetrek heel vaak aan onder een handtekening... de handtekening van een konservatief!

WAAROM TE VOET LOPEN?

QUICKLY

NSU

IS ZO GOEDKOOP!

De cyclo-motor QUICKLY is onmisbaar voor alle jongelui, ouder dan zestien jaar, die ver van school of werkplaats wonen.

EEN MOOI GESCHENK

De Kuitjfe lezers die een QUICKLY NSU kopen, krijgen als geschenk een prachtige kilometer teller, die op de cyclo-motor aangebracht is. Wens je nadere inlichtingen, stuur dan deze bon naar AJAX, Margite Lemonnierlaan, 178, Brussel.

AJAX
BON

TILJOM

HET KORT

Wist je dat de Parijse politieagenten aldaar per maand gemiddeld 6.500 processen verbaal opmaken tegen de automobilisten die er te lang stationeren?

● China is een land zonder wouden. Daardoor komt het dat het klimaat er zo ruw is. Men is thans begonnen met in Noord China een grote ring van wouden te planten over een afstand van 5.000 km. Deze lente reeds zullen er 500 miljoen bomen geplant worden.

HET HANGT ER VAN AF...

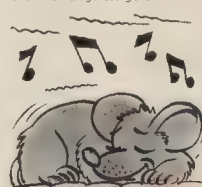
IEMAND vroeg eens naïefweg aan een «specialist» in bijlief en dies meer, of het waar is dat het ongeluk brengt gevoeld te worden door een zwarte kat.

— Dat hangt er van af, antwoordde de specialist, of die zwarte kat een mens volgt of een muis!

EEN MUZIKALE MUIS

DE beroemde pianist Arthur Rubinstein vertelde deze charmante anekdote. Hij gaf een Mozart-recital te Chicago toen er een muis naar de piano toe trippelde en, erger nog, zich op het opengelegde dekfel van de vleugelpiano zette. Arthur Rubinstein dacht «Wat zal er nu gebeuren?» Er gebeurde helemaal niets. De muis bleef stil zitten, zijn beweging niet meer tot aan het einde van het muziekstuk. Of de muziek van Mozart ook deze muis kon bekoren?

Wellicht herinner je je nog dat wij je enkele jaren geleden vertelden hoe de Guaribos, een primitieve Indianenstam van Zuid Amerika, ademoelos luisterden naar de muziek van Mozart, meegebracht door enkele blanke ontdekkingsreizigers.

GEEN BAKSTENEN MEER NODIG!

TE New York werd de grootste woukenkrabber in roestvrij staal ter wereld voltooid. Voor deze konstruktie werd niet minder dan 750.000 pond nikkel gebruikt en was er ongeveer 5000 km soldeersel nodig. Het gebouw telt 32 liften, die voorzien zijn van een elektronisch toestel voor het automatisch vertrek en het stoppen. Verder zijn er twee roltrappen die een breedte hebben van twaalf meter.

NIEUWE

No. 162 Ford Zephyr Saloon

Hat verzamelen van Dinky Toys en Dinky Supertoys is een aantrekkelijke bezigheid voor alle jongens. Nieuwe modellen worden regelmatig uitgebreide en afwisselende rijen van Dinky Toys toegevoegd. Deze aantrekkelijke miniatuur meesterstukjes zijn niet te overtreffen.

DINKY TOYS

Agentschap
P. FREMINEUR, Bogardestraat 1, Brussel

VERVAARD GD
IN ENGLAND
DOOR
MECCANO LTD

No. 934 Leyland Octopus Vrachtwagen

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK BEN JE LUI?

30 PUNTEN: Beste vriend, in jou plaats zou ik meer eigenliefde hebben en niet willen doorgaan voor iemand die niets kan, iemand die niets waard is, de schoolkameraden die minder begaafd zijn dan jij, doch meer werken hebben altijd een betere plaats. Hoe is het mogelijk dat je de grote luiheid wil spelen? Doe eens je uiterste best om daarin verandering te brengen.

VAN 23 TOT 29 PUNTEN: Je moet absoluut wakker worden en anderen niet meer in je plaats laten werken. Dat liegde kan trouwens niet eeuwig duren en dan sta je daar!

VAN 16 TOT 22 PUNTEN: Je werkt omdat het absoluut moet, maar je houdt niet van werken, dat is verkeerd. Wie van zijn werk houdt, doet het veel vlieger en veel makkelijker.

VAN 9 TOT 15 PUNTEN: Je bent niet lui, maar je wenst ook niet te hard te werken. Je moet trachten iets liever te werken.

VAN 1 TOT 8 PUNTEN: Het werk dat je graag doet, doe je vlug en goed, dat is uitstekend, maar het is toch niet genoeg! Wees een beetje ijveriger, voor het werk dat je niet zo graag doet!

0 PUNTEN: Bravo, vriend, je houdt van je werk en je werkt graag. Eens zal je de vruchten oogsten van je werk, wees daarvan overtuigd!

VAN TWEE PAARDEN

TWEE paarden hebben een film van Fernandel gezien, en het ene paard zegt tegen het andere:

— «Die film is bepaald niet slecht, maar het paard dat de hoofdrol speelde was zo onnatuurlijk geschnikt».

GEEN KIPPEN, WEL TWEE KOEIE

EN Parijse huiselgenaar spande de een proces in tegen zijn huurder omdat deze kippen hield in zijn appartement. De eigenaar won zijn proces omdat er een wet bestaat, die dateert van 1705 en die verbiedt dat men in een huis van Parijs kippen houdt. Volgens deze wet mag men echter twee koelen hebben.

GROTE SCHOONMAAK

NEGENHONDER Europese specialisten vergaderden te Essen om er over «het stof» te praten. Je kan er om lachen maar het is een zeer ernstig probleem. In een jaar krijgt het Duits grondgebied alleen een miljoen ton stof te slikken. Daar mee zou men 500 goedereitrenen van ieder 50 vagonneten kunnen vullen. Het stof berooft de mens van 40 % van de hoogst noodzakelijke zonnestralen. Het tast de gezondheid aan van alle mensen, vooral van diegenen die in de industriegebied werken en wonen. Om grote schoonmaak te houden in de lucht zal men grote elektrische filters opstellen.

DRINK, DRINK, BROEDER, KOM DRINK...

WIST je dat er op de wereld 9 miljoen ha wijngaard zijn, die samen 220 miljoen hektoliter wijn per jaar voort brengen?

Italië bezit 1.750.000 ha wijngaard. Daarop volgt Spanje met 1.668.829 ha, gevolgd door Frankrijk 1.516.032 ha, dan komen Turkije, de U.R.S.S., Algerië, Portugal, Joegoslavië, de Verenigde Staten en Griekenland. Frankrijk produceert echter het meeste wijn, nl. 58.898.000 hl per jaar, daarop volgt Italië met 52.541.000 hl.

De wijnproductie verhoogt van jaar tot jaar. Dit nieuws zal de wijnkenners en wijndrinkers wel genoeg doen, maar... indien het zo voort gaat zullen wij op een goeie dag verdrinken in de wijn!

De weekblad «KUIFFE» is 11e jaargang, Lombard Uitgeverij, Lombardstraat 24, Brussel. P.C.R. 1909.16. — Uitgever-Directeur: Raymond Delbaen, Isidor Gerardin, 9, Brussel. — Redacteur: De Drakenrijen C. Van Cortzenbergh, 240, 92, Van Volxemlaan, Verst-Brussel.

Publiciteit: PUBLI ART

KUIFFE-Holland Singel 353, Dordrecht — Tel. 3693 — Giro 585 389

Buitenland en Belgisch Kongo: 10 F. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFFE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IX

Switserland: INTERPRES S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne

Kongo: KUIFFE KONGO S. A., 440, Leopoldstad (B.K.)

Italië: PERIODICI VALLARDI, Viale Montebello, 16, Milan

Canada: 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENT

	Belgie	Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,- F.	105,- F.	3.200
6 maanden ...	180,- F.	205,- F.	3.400
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	3.100

Oplage gecontroleerd door Devez.

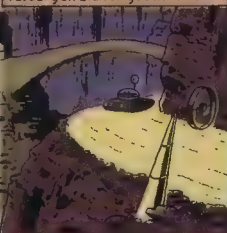

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Ikaros, Blake en Mortimer komen in het gezicht van de Heilige Gong. Blake geeft plotseling het alarm...

Bijna geruisloos komt een pantserwagen in hun richting. Onze vrienden verbergen zich vlug achter de rotsen.

Langzaam kruipt de pantserwagen de weg op, terwijl de inziessenden de omgeving methodisch afzoeken.

Het zijn soldaten van Omega. Ze mogen ons hier niet zien!

Zodra het alarm voorbij is, gaan Blake, Mortimer en Ikaros weer op weg. Zij trekken over de wankel brug die de weg met de foren verbindt en dringen de vesting binnen.

Hier zijn wij veilig!

Buitengewoon!

Ongehoord!

Heel voorzichtig gaan ze over puinen en rotsblokken door een grote zaal.

Dit was vroeger het verblijf van de wachters.

Plotseeling reet Ikaros met zijn voet tegen een metalen voorwerp dat in de grond steekt...

Wat? Hoe komt dat gevaarlijk wapen hier?

Ik meen dat het van daarboven komt. Het is vlak in deze rotsreus gevallen.

Je hebt gelijk! Kijk, er ligt een steen los in het plafond...

Zou dat mogelijk zijn? Het is eens de kamer van de commandant geweest. Niemand komt er nog! De trap is trouwens ingezakt. Wij moeten er het fijne van weten.

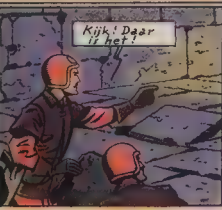
Ze leggen de tegels terug op hun plaats en haasten zich naar het hogergelegen gedeelte van de toren.

In geval van alarm hebben wij nog de wachtkamer.

Een prachtige observatiepost is dat.

Op handen en voeten klimmen onze vrienden tot in de kamer met kleine plaveiselen gevloerd. Blake heeft onmiddellijk een van deze stenen in de gaten.

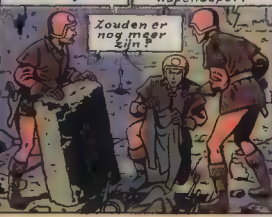

Kijk! Daar is het!

Zij heffen de vloersteen op en vinden een bergplaats van vreemde voorwerpen.

Bij Zeus! Wapens! Uitrustingen!

Dat lijkt zeer sterk op een klandestien wapendepot!

Zouden er nog meer zijn?

Wij hebben thans niet de tijd om dit na te gaan, maar indien men deze opslagplaats hier heeft gemaakt, betekent dat dat men wil terugkomen. Wij moeten onze kans dus waarmaken. Wij verbergen ons op het terras dat hier juist boven ligt. Van daaruit kunnen wij onze vijand gadeslaan zonder zelf gezien te worden!

Goed idee!

De foren wordt van alle kanten omringd door steile, woeste rotsen. Er is slechts een hoge, smalle rotzkloof waarin de weg verdwijnt.

Hoe heet die laatste bergengatedaar?

Verdraaid! Wat een landschap!

Wij haken ze Pyl. Langs daar drongen barbaarsen handen vroeger Atlantis binnen. Toen ze eindelijk definitief over de grote zeeën werden geworpen, heeft men de natuurlijke brug over deze bergengate vernield en de gang afgesloten met een reusachtige bronzen poort.

He! Wij krijgen bezoek!

Inderdaad. Men ziet in de verte een konvooi, dat snel nadert...

Onze
**TEKEN-
FILM**
door
J. ANGENOT

DE AVONTUREN VAN

MOTTIE
HET MARMOTJE

Wat een heerlijk weerje!

Hohee Mottie!

Goeie morgen Lapino! Ik loop naar de rivier!

Ras op voor Rein de Vos, die jaagt hier in de buurt!

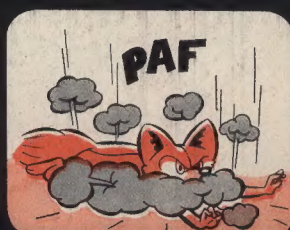
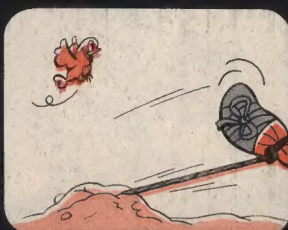
Wees gerust! Ik zal niet in zijn strikken lopen!

Ho, het wordt plots zo donker!

Ziezo!

Ha ha! Mijn geliefkoosde menu! Eet goed gebakken marmotjes! Hum!

AAAA!

Een bijvoegsel voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en ... de anderen!

